

UZASADNIENIE

D. S. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. **Sądu Rejonowego w Będzinie** z dnia 30 sierpnia 2005 roku w sprawie VIII K 230/05, za:

a. przestępstwo popełnione w dniu 06 kwietnia 2005 roku, wypełniające dyspozycję art. 275 § 1 kk i art. 278 § 5 w związku z § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk - na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

b. przestępstwo popełnione w dniu 09 kwietnia 2005 roku, wypełniające dyspozycję art. 278 § 1 kk - na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

c. przestępstwo popełnione w dniu 09 kwietnia 2005 roku, wypełniające dyspozycję art. 278 § 5 kk - na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

za które wymierzono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat;

- postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2007 roku Sąd Rejonowy w Kielcach zarządził wykonanie kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności, która została wykonana w dniu 13 grudnia 2010 roku;

II. **Sądu w Snaresbrook Crown w Wielkiej Brytanii** z dnia 28 sierpnia 2007 roku w sprawie 07/2721 za przestępstwo kradzieży dokonanej na osobie – na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

III. **Sądu w Stratford Magistrates w Wielkiej Brytanii** z dnia 24 listopada 2008 roku w sprawie 08/2721/152376K za przestępstwo kradzieży dokonanej na osobie na karę 16 tygodni pozbawienia wolności oraz za przestępstwo pobicia na karę 8 tygodni pozbawienia wolności;

IV. **Sądu Rejonowego w Radomsku** z dnia 30 stycznia 2012 roku w sprawie VI K 941/11, za:

a. przestępstwo popełnione w dniu 28 lipca 2011 roku, wypełniające dyspozycję art. 13 § 1 kk w związku z art. 278 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk - na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 200 stawek dziennych po 15 zł każda stawka,

b. przestępstwo popełnione w dniu 28 lipca 2011 roku, wypełniające dyspozycję art. 13 § 1 kk w związku z art. 278 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk - na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 200 stawek dziennych po 15 zł każda stawka,

c. przestępstwo popełnione w okresie od dnia 25 do 26 lipca 2011 roku, wypełniające dyspozycję art. 13 § 1 kk w związku z art. 278 § 1 kk, art. 278 § 1 kk, w związku z art. 64 § 1 kk, w związku z art. 12 kk - na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 200 stawek dziennych po 15 zł każda stawka,

za które wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat oraz karę łączną 450 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu jednej stawki na kwotę 10 złotych;

- postanowieniem z dnia 06 kwietnia 2016 roku w sprawie VI Ko 289/16 Sąd Rejonowy w Radomsku zarządził wykonanie kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności;

- postanowieniem z dnia 20 maja 2016 roku w sprawie VI Ko 593/16 Sąd Rejonowy w Radomsku:

- zamienił jednostkową karę 1 roku pozbawienia wolności orzeczoną za czyn IVa na karę 30 dni aresztu; umorzył postępowanie wykonawcze w zakresie kary aresztu oraz kary grzywny w ilości 200 stawek dziennych orzeczonej za ten czyn;

- stwierdził, że kara łączna pozbawienia wolności oraz kara łączna grzywny orzeczone w/w wyrokiem utraciły moc;

V. **Sądu w North East London Magistrates w Wielkiej Brytanii** z dnia 21 listopada 2013 roku w sprawie 13/2573/157479D za przestępstwo kradzieży - na karę finansową w kwocie 60 GBP;

VI. **Sądu w North East London Magistrates w Wielkiej Brytanii** z dnia 04 listopada 2013 roku w sprawie 13/2573/139967U za przestępstwo kradzieży - na karę 70 dni pozbawienia wolności oraz karę finansową w kwocie 80 GBP;

VII. **Sądu w North East London Magistrates w Wielkiej Brytanii** z dnia 07 stycznia 2014 r. w sprawie 14/2573/22688J za cztery przestępstwa kradzieży i jedno przestępstwo w postaci popełniania dalszych przestępstw podczas trwania okresu nakazu zawieszenia wyroku - na cztery kary po 84 dni pozbawienia wolności i jedną karę 70 dni pozbawienia wolności;

Sąd Rejonowy w Radomsku wyrokiem łącznym z dnia 20 września 2016 roku w sprawie VI K 336/16:

1. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w związku z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20.02.2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396) jednostkowe kary pozbawienia wolności, orzeczone wobec skazanego D. S. za zbiegające się przestępstwa, a wymierzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku opisanym w punktach IVb i IVc części wstępnej wyroku łącznego połączył i wymierzył karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy;

2. na podstawie art. 89 § 1 kk w związku z art. 69 § 1 i § 2 kk w związku z art. 70 § 1 pkt 1 kk w związku z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20.02.2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396) wykonanie orzeczonej w punkcie 1 (pierwszym) wyroku łącznego kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 5 lat;

3. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i § 2 kk w związku z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20.02.2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396) jednostkowe kary grzywny orzeczone wobec skazanego za zbiegające się przestępstwa, a wymierzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku opisanym w punktach IVb i IVc części wstępnej wyroku łącznego połączył i wymierzył karę łączną 300 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15 (piętnastu) złotych;

4. na podstawie art. 63 § 1 kk w związku z art. 577 kpk zaliczył skazanemu na poczet kary łącznej grzywny orzeczonej w punkcie 3 (trzecim) wyroku łącznego okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie VI K 941/11 w dniach 28-30 lipca 2011 roku, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy dwóm stawkom dziennym grzywny;

5. ustalił, że w pozostałym zakresie wyrok opisany w punktach IVb i IVc części wstępnej wyroku łącznego podlega odrębnemu wykonaniu;

6. na podstawie art. 572 kpk w związku z art. 85 kk w związku z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20.02.2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396) umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego co do wyroku opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku łącznego stwierdzając, że wyrok ten w całości podlega odrębnemu wykonaniu;

7. na podstawie art. 572 kpk w związku z art. 92a kk w związku z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20.02.2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396) umorzył postępowanie w przedmiocie

wydania wyroku łącznego co do wyroków opisanych w punktach II, III, V, VI i VII części wstępnej wyroku łącznego stwierdzając, że wyroki te w całości podlegają odrębnemu wykonaniu;

8. zasądził od skazanego na rzecz Skarbu Państwa 50 złotych tytułem wydatków poniesionych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez obrońcę skazanego.

Apelacja wywiedziona z podstawy prawnej art. 438 pkt 1 i 4 kpk zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi:

- obrazę przepisów prawa materialnego- art. 70 § 1 kk – poprzez ustalenie okresu próby w wymiarze 5 lat, podczas gdy zasadnym jest zastosowanie dyspozycji art. 70 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym po nowelizacji z dnia 01 lipca 2015 roku, jako przepisu względniejszego dla sprawcy, dopuszczającego okres próby w maksymalnym wymiarze 3 lat.

- rażąco niewspółmierność kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawiania wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 5 oraz kary 300 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu jednej stawki na kwotę 15 złotych, w wyniku pominięcia okoliczności dotyczących popełnionych czynów jednostkowych tj. działania skazanego w tym samym czasie w odstępie 4 dni pomiędzy poszczególnymi czynami, tożsamego sposobu działania sprawcy, przyjęcia tożsamej kwalifikacji prawnej czynów oraz przedmiotu ochrony (kradzieże), braku istotnej szkody wyrządzonej przestępstwem w formie usiłowania, oraz upływu czasu od popełnienia zarzucanych mu czynów i skazania za czyny jednostkowe co w konsekwencji przemawia za przyjęciem pełnej zasady absorpcji odnośnie kary pozbawiania wolności i kary grzywny oraz ustalania okresu zawieszenia wykonania kary w okresie minimalnym jednego roku.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie skazanemu kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby 1 roku oraz kary łącznej 200 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu jednej stawki na kwotę 15 złotych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Podniesiony przez skarżącego zarzut naruszenia art. 438 pkt 4 kpk poprzez wymierzenie skazanemu rażąco surowych kar łącznych jest całkowicie chybiony.

W judykaturze, jak i doktrynie ugruntowany jest pogląd, iż kara łączna winna być orzekana odpowiednio do stopnia związku podmiotowo-przedmiotowego i czasowego występującego pomiędzy zbiegającymi się realnie przestępstwami (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 27.03.2013 roku, II AKa 52/13, Legalis numer 732943). Natomiast przez związek przedmiotowo - podmiotowy rozumieć należy przede wszystkim podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację i czas popełnienia każdego z nich. Im większe jest powiązanie pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami, tym pełniej wymiar kary łącznej winien uwzględniać zasadę absorpcji. Wymierzenie kary łącznej w oparciu o zasadę absorpcji nastąpić może jednak tylko wyjątkowo, gdy między zbiegającymi się przestępstwami istnieje ścisły związek przedmiotowo-podmiotowy.

Przestępstwa, za które wymierzono skazanemu, w punkcie 1 zaskarżonego wyroku karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz w punkcie 3 karę łączną 300 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu jednej stawki na kwotę 15 złotych, jakkolwiek godziły w to samo dobro prawne – mienie i popełnione zostały w nieznacznym odstępie czasowym, to jednak dokonane zostały z udziałem różnych pokrzywdzonych i nie charakteryzowały się tożsamą kwalifikacją prawną.

Wobec powyższego należy stwierdzić, iż występujący między zbiegającymi się przestępstwami związek podmiotowo-przedmiotowy nie był na tyle ścisły aby uzasadniać zastosowanie przy wymiarze kar łącznych zasady absorpcji.

Poza tym zauważyć należy, iż bliskość czasowa i tożsamość czynów przypisanych skazanemu nie zobowiązuje sądu orzekającego do stosowania zasady absorpcji, lecz jedynie daje podstawę do rozważań w ramach sędziowskiego uznania, czy skazany zasługuje na takie nowe ukształtowanie kary, które uwzględnia te okoliczności, a więc czy trafne jest ukształtowanie kary przy zastosowaniu zasady absorpcji.

Nie można przyjąć także, że podobieństwo popełnianych przestępstw stanowi okoliczność łagodzącą w sprawie wymierzenia kary łącznej. Popelnienie na przestrzeni kilku dni takich samych przestępstw, za które już uprzednio skazany był karany, świadczy o braku pozytywnej prognozy kryminologicznej a wręcz o premedytacji w popełnianiu przestępstw.

W aspekcie powyższego Sąd Rejonowy przy uwzględnieniu treści art. 86 § 1 kk mógł wymierzyć skazanemu karę łączną pozbawienia wolności w niniejszej sprawie - mając na uwadze wymiar kar jednostkowych - w granicach od 1 roku pozbawienia wolności do 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w granicach od 200 stawek do 400 stawek dziennych. Takie granice kar łącznych powodują, iż nie można ocenić kar łącznych 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 300 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu jednej stawki na kwotę 15 złotych, za rażąco i niewspółmiernie surowe.

Nie zasadny jest również zarzut niezastosowania przez Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie art. 70 § 1 kk, w brzmieniu obowiązującym od 01 lipca 2015 roku, jako względniejszego dla skazanego.

Zważyć należy, iż art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) wyłącza stosowanie ustawy nowej do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem jej wejścia w życie tj. przed 01 lipca 2015 roku, z tym, że owo wyłączenie nie obejmuje wypadków, w których zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem już po tym dniu. Przepis ten reguluje odmiennie i autonomicznie reguły intertemporalne na potrzeby nowelizacji przepisów o karze łącznej.

Mając na uwadze, iż ostatni wyrok skazujący D. S. został wydany 07 stycznia 2014 roku, a zatem pod rządami ustawy obowiązującej przed 1 lipca 2015 roku, Sąd Rejonowy słusznie zastosował przepis art. 70 § 1 kk w brzmieniu tejże ustawy i określił skazanemu okres próby w maksymalnym wymiarze 5 lat. Wobec wielokrotnej karalności, skazany dał dowód temu, że jest osobą zdemoralizowaną, a tym samym wskazane jest poddanie go dłuższej kontroli.

O kosztach sądowych w postępowaniu odwoławczym Sąd Okręgowy orzekł w oparciu o przepisy wskazane w części dyspozytywnej wyroku.

SSO Marta Legeny – Błaszczyk SSA w SO Andrzej Szawel SSO Tomasz Ignaczak